

ΕΦΕΕ Shalala με βενζίνη και φωτιά:

Λίγα και ταπεινά πραγματάκια για την Εφεε.

Πέρα από το ξύλο και τα δακρυγόνα στις πορείες, τις σκούπες στην Ομόνοια, τα πογκρόμ, τις παρακρατικές επιθέσεις και τα ιδιώνυμα για τις κουκούλες, εκτός δηλαδή από την υλική και άμεση επίθεση το κράτος έχει κι έναν επιπλέον τρόπο πολύ πιο οργανωμένο, αθόρυβο και χωρίς ιδιαίτερο πολιτικό κόστος να καταστέλλει και να περιορίζει τις κοινωνικές αντιστάσεις. Την διαδικασία διαμεσολήθνης του άμεσου, αγωνιζόμενου λόγου των φοιτητών, των εργατών, των μαθητών με τους εκπροσώπους του ίδιου κράτους. Μια διαδικασία που αφομοιώνει κάθε επιθετική προς την εξουσία πρακτική και ορίζει την πολιτική δράση ως συνεργασία, συμβιβασμό και συναίνεση.

Από τους χώρους εργασίας μέχρι τα αμφιθέατρα των πανεπιστημίων η διαδικασία αυτή είναι ίδια και अपαράλληκτη. Πηλασάρονται και χρησιμοποιούνται τα ίδια μορφώματα, οι ίδιες λογικές και ενέργειες. Είτε ονομάζονται ΓΣΕΕ είτε ΕΦΕΕ τα σχήματα αυτά το μόνο που ξέρουν να κάνουν καλά είναι να μετατρέπουν την αυθόρμητη οργή σε στάλα καθουσιασμού, την κοινωνική έκρηξη σε παζάρι για τα δεδουλημένα και τις άμεσες νίκες σε μετριοπαθείς μεταρρυθμίσεις. Απλούστατα προδίδουν αγώνες. Δεν τρέφουμε αυταπάτες για την νεκρανάσταση της ΕΦΕΕ, αυτού του άκρως γραφειοκρατικού και αναθετικού συντονιστικού. Όπως η ΓΣΕΕ ακύρωνε απεργιακές κινητοποιήσεις στην εξέγερση του Δεκέμβρη έτσι και η ΕΦΕΕ χωρίς κανένα δισταγμό θα μπορεί να επισκιάζει αποφάσεις γενικών συνελεύσεων, θα καταστέλλει φοιτητικές καταλήψεις και κινητοποιήσεις, θα ρίχνει τόνους λάσπης και θα μιλά εκ μέρους των φοιτητών χωρίς αυτούς και εις βάρος τους.

Η ΕΦΕΕ είναι ένα τριτοβάθμιο όργανο, στο οποίο συμμετέχουν μόνο οι mainstream παρατάξεις και ως εκ τούτου βρωμοκοπάει παραταξιακές λογικές. Αντιπροσώπευση μέχρι απδίας, γραφειοκρατία στο έπακρο, ιεραρχία. Για να συμμετέχει κάποιος σε αυτό το συνέδριο των πεφωτισμένων φοιτητοπατέρων, θα πρέπει να είναι μέλος παράταξης και να κατέχει έδρα στο Διοικητικό συμβούλιο. Δηλαδή η φωνή των ανένταχτων και ανεξάρτητων φοιτητών, πολιτικοποιημένων και μη, όχι μόνο δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, όχι μόνο δεν χαρακτηρίζεται ως γραφική, αλλή δεν έχει το δικαίωμα καν να ακουστεί. Δεν περιμέναμε τίποτα περισσότερο από ένα όργανο που ωθεί τον κόσμο στην απάθεια και καθλιεργεί την αντίληψη ότι κάποιοι άηθοι είναι ικανοί να αποφασίζουν για το μέλλον σου χωρίς εσένα. Ότι υπάρχει μια πρωτοπορία η οποία ξέρει κι αν θες το καλό σου θα πρέπει να την ακοηουθείς πιστά, αυστηρά κι αδιάλληκτα.

Η ιδεολογική προέκταση λοιπόν της ανασυγκρότησης της ΕΦΕΕ έχει να κάνει ακριβώς με αυτό: με την εδραίωση της αντίληψης πως πάντα, ακόμα και στις πιο μικρές κοινότητες θα πρέπει να συγκροτούνται συνεχώς δομές – πιο συγκεντρωτικές, πιο γραφειοκρατικές κάθε φορά – που θα αποκλείουν την πλειοψηφία από την λήψη αποφάσεων. Είτε αυτές έχουν να κάνουν με θέματα διαχειριστικά είτε με θέματα αγώνα. Γιατί μόνο έτσι μπορούν και μας κρατάνε αδρανείς και διαχωρισμένους από την πολιτική μας οντότητα.

Η ύπαρξη και μόνο της ΕΦΕΕ είναι εχθρικό μόρφωμα στο σύνολό της και δεν βελτιώνεται. Δεν υπάρχει πεδίο πολιτικής συζήτησης ή σύγκλησης με κομματικούς – παραταξιακούς εκπροσώπους. Για εμάς οι αγώνες πρέπει να οικοδομούνται από τα κάτω με δομές οριζόντιες και αντιιεραρχικές, γιατί μόνο η αυτονομία των αγώνων μπορεί να διαφυλάξει κάθε ριζοσπαστικό αίτημα και να το συνδέσει με την ευρύτερη σφαίρα σύγκρουσης με το κράτος και το κεφάλαιο. Οι φοιτητικοί αγώνες πρέπει να επιδιώκουν την σύνδεση τους με τα επιπλέον κοινωνικά μέτωπα που ανοίγονται, με στόχο την γνώση, την ισότητα και την ελευθερία. Με πρόταγμα την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση.

Ανοιχτή συνέλευση από το Αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Φυσικομαθηματικού